

הדר פרק ששי עירובין

ע

עין משפט
גד מצוה

ליגור. דלי מבטלי איכה ליחד למימד נמי יחיד מבטל לשנים: ואין נוטלין רשות לפס. לי. הא תנא ליה היו שנים אוסרין זה על זה: לא צריכא. משנה יתירה לאשמועינן דלפי' אמרו ליה קמחי' קני על מנת להקטין והדר איכו ובטלי לחבריה, לא משתרי האי בתרא, דמחו דמיחא שליחא שוויה, קח משמע לן כיון דלא קנה חיוב לאשמועינן, לא מלי לאקטני: אחד שלא עירב בו. כיון ג' דורין בחצר הגנים עירבו והשלישי לא עירב מבטל לאחד מן המערבין ומותר דהאי בדי חברה עירב אלמא אין לריך לבטל אלא לאחד דכולהו הוה כחד: ושנים שלא עירבו נוטלין רשות לשנים. הדריס עממן ועירבו או ליחיד שלישי הדר עממן ולא עירב לא הוה ולא הוה: אבל אין אחד שפירב. עם אחד נותן רשותו ליחיד שלישי שדר עממן ולא עירב דכי בטיל ליה איכו רשותיה אכתי איכא חברה דאכר עליה: לשנים שלא עירבו. כדאמרינן לעיל שנים אין נוטלין רשות: דוסו ומי. ועל כרחק דרבה בש"יירא שחנתה בזקעה והקיפיה חצר ונטו שם איש אהלו מוקי לה דכי מת אין לירשוי שם כלום דלי בחצר ממס' הא איכא יורשין וכיון דאילו הוה אבוהן קיים הוה אכר אינהו נמי אכרי: מרישא דהוה ומית עסקין דלי איכיה לריך להאי לבטוליה ליה: סיפא דרישא. מרישא דמחנתיה עד אלל כו' חדא בבא היא הלך סיפא דהיה קרי ליה סיפא דרישא: לאחד לא. לריך לבטל לכל אחד ואחד: אי הכי למה לאחד שפירב. כדחנא ברישא ואנא דיענא דהרי גינהו דאין עירוב בלא שנים: או לאחד שלא עירב. סיפא דהיה הוה דהכי תנא לשנים שפירבו או לא שלא עירב: אחד שלא עירב בו. ההוא מפרש לה כולה אחאי אלמריך למיתנייהו לבטוליה: ולא גורין בו. כולומר אי קשיא כיון דמית פשיטא דמבטל ליה להאי דפייש דהא קתני לה סיפא דלפי' שנים מבטלין ליחיד: ושנים שפירבו בו. פשיטא דהא ליכא למגור דלמא אחי יחיד לבטולי להו דלי מבטל להו שפיר דמי דהא עירבו וכיון דאורי ביחיד דמלי לבטולי מה לי חר מה לי תרי: פון דלא עירב ליטניס. דמרישא לא נפקא לן, דרישא איירי דהאי דלא עירב במיל להך דעירבו: סגס סך סיפא לגנויי רישא. בדדוה ומית עסקין רישא דקתני לאחד שפירב דאילו איכיה לאורך בני לבטולי ליה דקתני בהך סיפא: ולפי' דמתרין סך סיפא מלי לשנים לאחד משנים למה לי דתנייה הא תנא ליה רישא דליחיד מבטל לאחד משנים מה לי חד מבטל מה לי תרין מבטלין:

בעא מיניה אבוי מרבה כו'. לא שמיע ליה בריתא דלעיל דסוף פ"ב (דף טו): כשהוא מבטל רשותו אין לריך לבטל לכל אחד ומשמע הכס דפלוגתא היא דר"א ורבנן וההוא בריתא כר"א ואין לומר דלרבנן מיבעיא ליה ופשט ליה לריך לבטל דאם כן מלי פריך מבריתא דבסמוך:

נתא אושע' איה סי
שם ספיף ד:
בבב מיי' פ"ב סגל
עירובין בלגס ז
מוכע' שם ספיף ז:
ס ג מיי' שם בלגס ג
עושע' שם ספיף ד:

עמל טו:
הגהות
הבי' (א) (ב) (ג)
לגנויי ארישא
כ"ל וכן
בסמוך:
(ג) שם לא
צריכה דלפי'
דלמתי קי:

ליגור דילמא אחי לבטולי להו קמ"ל: ואין נוטלין רשות: למה לילא צריכא אף עלגב דאמרי ליה קני על מנת להקנות? **בעא מיניה אבוי מרבה חמושה ששרייין בחצר אחת ושכח אחד מהן ולא עירב כשהוא מבטל רשותו צריך לבטל לכל אחד ואחד או לא? א"ל *צריך לבטל לכל אחד ואחד**

אחיבתא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שפירב, שנים שפירבו נותנין רשותו לאחד שלא עירב, ושנים שלא עירבו נותנין רשותו לשנים שפירבו או לאחד שלא עירב אבל לא אחד שפירב נותן רשותו לאחד שלא עירב, ואין שנים שפירבו נותנין רשותו לשנים שלא עירבו, ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותו לשנים שלא עירבו, וקתני **אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שפירב** ה"ד אי דליכא אדרינא בהדיה, בהדי מאן עירב, אלא פשיטא דאיכא אדרינא בהדיה וקתני **לאחד שפירב רבה** הכא במאי עסקין דהוה ומית **אחד שלא עירב** ומית אימא סיפא **אבל אין אחד שפירב** נותן רשותו לאחד שלא עירב ואי דהוה ומית אמאי לא, אלא פשיטא דאיתיה, ומדסיפא איתיה רישא נמי איתיה, מדי אורייתא **הא כדאיתא והא כדאיתא**, תדע דקתני **סיפא דרישא ושנים שלא עירבו נותנין רשותו לשנים שפירבו** לשנים אין לאחד לא, **אבוי אמר מאי לב' לאחד מב' אי הכי ליתני לאחד שפירב או לאחד שלא עירב**, קשיא **אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שפירב לאבוי דאיתיה וקמ"ל דאין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד לרבה דהוה ומית ולא גזור ויבטלי דאיתיה ושנים שפירבו נותנין רשותו לאחד שלא עירב פשיטא דמדי דתימא לין דלא עירב ליקנסיה קמ"ל **שלא עירבו נותנין רשותו לשנים שפירבו** לרבה תנא סיפא לגלויי (א) איישא**

הכא במאי עסקין דהוה ומית פירש"ש דעל כרחק דרבה בש"יירא שחנתה בזקעה והקיפיה חצר ונטו שם איש אהלו מוקי לה דכי מת אין לירשוי שם כלום דלי בחצר ממס' איכא יורשין וכיון דאילו הוה אבוהן קיים הוה אכר אינהו נמי אכרי ובתנא דתק דאין היורש אוכר אלא אי"כ הולך לדור שם דלעיל כפי מי שהולכיחו (דף מ"ו) פסקין כר"ש דתקן לקמן פרק כ"ד משתפין (דף ט"ו) ר"ש אומר אפי' היתא אם ביתו והלך לשבת אלל בתו בכותל העיר אינו אוכר עירב דהוה מלבו ומיחו אי בעו לזקומי כר"מ דלמור כשהלך לשבת בעיר אחרת אי נכרי ואחד ישראל אוכר וקאמרינן נמי לקמן בפירקין (דף ע"ב) בית הכבן ובית הבקר ובית הטעיס ובית האולרות הרי זה אוכר עליו לריך לזקומי בש"יירא שחנתה בזקעה אי"כ כיון שפירב עירב הוה יורש: **יורש** מהו שיבטל. בשלא עירב האז מיירי כדפי' בקומי' דאם עירב הא תני לקמן (עמוד ז') אי מבני חצר שמת והניח רשותו לאחד מן השוק משתכחה אינו אוכר ואיירי כגון שבה היורש לדור שם בשבת דאם לא כן לא בניי ביטול דהוי כמו בית התבן ובית הבקר דלא אכר כדלמור רבי יאורה לקמן בפירקין (ע"ב): דאינו אוכר אלא מקום דירה ור"ש דפסיק פרק מי שהולכיחו (לעיל מ"ו) כותיה קאמר דאפילו הלך לשבת אלל בתו בכותל העיר אינו אוכר ומיחו אם היה היורש דר בכותל חצר שמה היה אוכר להם בית אבוי כשרש שבת אע"פ שלא בל לדור שם אפילו עירב עם חביריו בערב שבת אפילו הכי בעי ביטול ולא מהני עירובן לגבי אותה חצר שירש שבת

לאבוי'ב' שלא עירבו איצטריכא ליה סד"א קמ"ל **או לאחד שלא עירב** למה לי? מדי דתימא הני מילי היבא דמקצתן עירבו ומקצתן לא עירבו אבל היבא דכולן לא עירבו ליקנסניהו כד' **שלא תשתכח תורת עירוב קמ"ל** אבל אין אחד שפירב נותן רשותו לאחד שלא עירב **לאבוי תנא סיפא לגלויי רישא לרבה** א"ידי דתנא רישא, תנא נמי סיפא ואין שנים שפירבו נותנין רשותו לשנים שלא עירבו למה לי? כיון דבעידנא דבטיל לא הוה ליה שריותא בהא חצר לא ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותו לשנים שלא עירבו קני על מנת להקנות **בעא מיניה רבא מרב נחמן יורש מהו שיבטל רשות: היבא**

רבינו הגנאל

בעא מיניה אבוי מרבה חמושה ששרייין בחצר אחת ושכח אחד מהן ולא עירב כשהוא מבטל רשותו צריך לבטל לכל אחד ואחד או לא? א"ל *צריך לבטל לכל אחד ואחד וקאמרינן נמי לקמן בפירקין (דף ע"ב) בית הכבן ובית הבקר ובית הטעיס ובית האולרות הרי זה אוכר עליו לריך לזקומי בש"יירא שחנתה בזקעה אי"כ כיון שפירב עירב הוה יורש: **יורש** מהו שיבטל. בשלא עירב האז מיירי כדפי' בקומי' דאם עירב הא תני לקמן (עמוד ז') אי מבני חצר שמת והניח רשותו לאחד מן השוק משתכחה אינו אוכר ואיירי כגון שבה היורש לדור שם בשבת דאם לא כן לא בניי ביטול דהוי כמו בית התבן ובית הבקר דלא אכר כדלמור רבי יאורה לקמן בפירקין (ע"ב): דאינו אוכר אלא מקום דירה ור"ש דפסיק פרק מי שהולכיחו (לעיל מ"ו) כותיה קאמר דאפילו הלך לשבת אלל בתו בכותל העיר אינו אוכר ומיחו אם היה היורש דר בכותל חצר שמה היה אוכר להם בית אבוי כשרש שבת אע"פ שלא בל לדור שם אפילו עירב עם חביריו בערב שבת אפילו הכי בעי ביטול ולא מהני עירובן לגבי אותה חצר שירש שבת

עין משפט
גד מצוה
נתא אושע' איה סי
שם ספיף ד:
בבב מיי' פ"ב סגל
עירובין בלגס ז
מוכע' שם ספיף ז:
ס ג מיי' שם בלגס ג
עושע' שם ספיף ד:

עין משפט
גד מצוה
נתא אושע' איה סי
שם ספיף ד:
בבב מיי' פ"ב סגל
עירובין בלגס ז
מוכע' שם ספיף ז:
ס ג מיי' שם בלגס ג
עושע' שם ספיף ד:

עין משפט
גד מצוה
נתא אושע' איה סי
שם ספיף ד:
בבב מיי' פ"ב סגל
עירובין בלגס ז
מוכע' שם ספיף ז:
ס ג מיי' שם בלגס ג
עושע' שם ספיף ד:

עין משפט
גד מצוה
נתא אושע' איה סי
שם ספיף ד:
בבב מיי' פ"ב סגל
עירובין בלגס ז
מוכע' שם ספיף ז:
ס ג מיי' שם בלגס ג
עושע' שם ספיף ד:

